

РЕШЕНИЕ

№ 8045

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 09.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5492** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.172, ал.5 от ЗДвП, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на П. П. Х., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. М. срещу Заповед № 1439/07.05.2023г. издадена от младши автоконтрольор при СДВР отдел „Пътна полиция“/ОПП/. С издадената заповед на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, буква б от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ - отнемане на свидетелството за управление на МПС за не повече от 18 месеца.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на акта: Липсвало посочване на фактическо основание за издаването му; налице било липса на мотиви; не била посочена конкретна хипотеза на посоченото правно основание за налагането на мярката, което препятствало правото на защита на адресата на ЗППАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. С молба от 12.10.2023г. прави искане жалбата да бъде уважена, поради допуснати процесуални нарушения, които му пречат да организира защитата си, както и поради съображенията изложени в нея. Претендира разности по представен списък.

Ответникът не е изразил становище. В съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписка е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери за

установено следното:

Заповед № 1439/07.05.2023г. издадена от младши автоконтрольор при СДВР отдел „Пътна полиция“/ОПП/ за налагане на принудителна административна мярка е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение бланков номер GA949913 от 07.05.2023г. АУАН е издаден за това, че жалбоподателят П. Х. е управлявал МПС Пежо 306, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], с концентрация на алкохол в кръвта си над 0,5 на хиляда установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта. Към заповедта е приложен цитираният акт, в който е отразено, че на 07.05.2023г. в 21:50 часа в [населено място],[жк]по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлявал собствения си л.а. Пежо 306, с рег. [рег.номер на МПС] и срещу номер 1, поради недостатъчен контрол върху управляваното МПС реализира ПТП в метален стилаж и метална врата вдясно извън платното за движение. При извършената проверка за употреба на алкохол с техническо средство Дрегер Алкотест 7510 с фабр. № ARNJ-0019 се установило положителен резултат от 2.81 промила на хиляда от поредна проба номер 535, извършена в 22:16 часа на 07.05.2023г., която проба е била видяна от водача и е бил издаден талон за медицинско изследване с № 0151013 за УМБАЛ Св. А. – виновно нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Приложен е талон за медицинско изследване и протокол за химическо изследване за определяне концентрация на алкохол в кръвта № 213/09.05.2023г., изд. от МБАЛ Св. А. С. АД, съгласно в изпратените за изследване проби кръв, взети от П. Х. се е доказало наличие на етилов алкохол в количество 2,24 %.

По делото е приложен смет на хартиен носител резултатът от алкотест-дрегера, видно от който на 07 май 2023 година 22:16:40 минути е отчетен положителен резултат 2,81 промила.

Представена е и справка от СДВР, от която е видно, че жалбоподателят е санкциониран многократно за нарушения на ЗДвП.

Приложена е заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, от която се установява, че са определени да осъществяват контрол по ЗДвП ГД „Национална полиция“; ГД „Гранична полиция“ – в района на аерогарите и областните дирекции на МВР и СДВР, както и Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която са определени лицата, които да прилагат с мотивирана заповед ПАМ по ЗДвП, като в т. 1.1 са посочени полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР от отдел "Пътна полиция" при СДВР.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане по същество като подадена от активно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от оспорване, пред компетентния съд и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, съдът следва да прецени, дали съответният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни

мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност.

Спазена е законоустановената форма, като е налице посочване на фактическите и правни основания за издаването ѝ.

Заповедта е мотивирана. Органът е посочил фактическите обстоятелства, които съставляват основание по закон за издаването на заповедта и е цитирал относимата правна уредба. Актът за прилагане на ПАМ съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, вр. с чл. 59, ал. 2 АПК. Изложени са фактическите и правни основания за издаването на ПАМ. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС, „мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните по чл. 28, ал. 1 З., в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта“. Конкретната фактическа обстановка на нарушението е подробно изложена в приложения АУАН, който е част от административната преписка.

Обратно на твърдяното в жалбата в заповедта са описани обстоятелствата на нарушението - дата, град, фактът, че е установено управление на МПС, с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, номер на МПС, като за останалите обстоятелства е направена препратка към издадения АУАН, в който са описани точно място, резултати от пробата за алкохол, номера ѝ, номер на техническо средство и др. Актът и заповедта са съставени и връчени едновременно на лицето. Поради което той е запознат с всички факти на нарушението и е могъл да упражни правото си на защита.

Ето защо съдът намира, че при издаване на ЗПАМ не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, обуславящи отмяната на оспорената заповед на формално основание.

Съгласно нормата на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП принудителната административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство се прилага по отношение на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца, а при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

В случая посочените в нормата материалноправни предпоставки за прилагане на

мярката са били налице. Налице е фактическият състав, при който органите на Отдел "ПП", в условията на обвързана компетентност са длъжни да приложат съответната принудителна административна мярка.

Оспорената заповед е в съответствие и с целта на закона, а именно, този вид ПАМ се прилага за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. С отнемане на свидетелството за управление на МПС жалбоподателят фактически ще бъде лишен от правото да управлява моторно превозно средство, до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца.

Спазени са материалните и процесуалните изисквания за законосъобразността на ЗПАМ, поради което съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските се явява неоснователна.

Мотивиран от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. П. Х., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1439/07.05.2023г. издадена от младши автоконтрольор при СДВР отдел „Пътна полиция“/ОПП/, с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, буква б от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ - отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса с отговорността, но за не повече от 18 месеца.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: